

Loosdrecht 16.30 uur telefoon gaat!

“Hoi met Els, kun je a.s. zaterdag vrij houden we hebben een inzet! Morgen als we gaan trainen hoor je waar en hoe.” Dat is weer spannend om te gaan zoeken naar een vermist persoon. Afgelopen November hebben Cato en ik ook een inzet gehad. Dat heeft iedereen kunnen lezen in het vorig clubblad. De volgende dag gaan we naar de afgesproken plek waar we gaan trainen. Koffie en thee staan al klaar als Cato en ik arriveren. Het is een zonnige morgen, fijn weer om te trainen. De groep is compleet als Els vertelt wat we gaan doen. Er is een vermiste vrouw die waarschijnlijk in het water terecht is gekomen. Het is een kanaal van 3 kilometer lang. We gaan met 2 boten en met een team langs de kanten zoeken. Naast de vermissing is eerst tijd voor onze training, we gaan 3 mooie oefeningen doen. Cato is een atleet, ze is zo sterk en lenig. Het maakt haar niet uit waar ze op of in moet ze vindt het geweldig om te doen. Ze neemt haar werk serieus. Na de training spreken we af hoe laat we die zaterdag gaan vertrekken en wat we allemaal mee moeten nemen. We willen net allemaal naar huis gaan als Els gebeld wordt. Haar contactpersoon zegt, dat de politie net een lijk uit het water heeft gehaald. Uit het kanaal waar wij gaan zoeken. Is het de vrouw die wij gaan zoeken? Dat kon hij nog niet zeggen. We gaan naar huis toe. Els krijgt bericht als hij wat meer weet. In de middag krijg ik een belletje. Er wordt mij verteld dat het om de vrouw gaat naar wie wij zouden gaan zoeken. Ze had een identiteitskaart bij zich, zo kon de politie haar identificeren. Het is een opluchting voor de familie dat ze gevonden is. De onzekerheid is voorbij. Ze kunnen haar nu een rustplaats geven. Het klinkt gek, maar voor ons is het jammer dat het niet door ging. Het is natuurlijk heel fijn voor de familie daar gaat het om.

De weken daarna zijn onrustig voor mij. Cato is ziek geweest, ze heeft een paar dagen in de Universiteit voor diergeneeskunde in Utrecht gelegen. Wat en stress was dat voor mij, maar vooral voor Cato. Om haar daar achter te laten, dat is zo erg. Om een lang verhaal kort te maken. Ze had bloed in haar urine, bloed in haar buik waardoor ze buikpijn kreeg. Bloed en bloedplaatjes waren niet goed, hoge koorts en haar organen waren in opspraak gekomen. Uiteindelijk is het goed gekomen, ze is zeer goed behandeld door de juiste artsen. Een paar dagen daarvoor is ze gesteriliseerd of daar iets fout is gegaan? Het is allemaal onduidelijk. Toen ik haar mocht halen, dat was zo zelig om te zien. Ze kwam met de verzorgster heel timide aangelopen met haar staart naar beneden. Ik riep haar! Ze zag mij begon te janken, ze sprong in mijn armen en kroop over mij heen. Ik hield het ook niet meer droog. Wat waren we blij om elkaar te zien. Haar organen waren weer goed, koorts gezakt en geen bloed meer in haar urine. Ik kreeg pijnstillers mee voor de pijn in haar buik. Over 10 dagen moest haar bloed gecontroleerd worden bij de dierenarts. Gelukkig is alles weer goed. Cato heeft 2 weken bij moeten komen van alles. Ze is nu weer superfit.

Na alle narigheid is er tijd voor iets waar ik heel erg naar uitgekeken heb. Er is een geweldige mooie en lieve zwarte middenslag pup bij ons gekomen! Haar naam is Badu. Wat is dat toch weer leuk, zo'n kleine sodemieter in huis. Cato is gek op puppy's, maar deze pup komt bij ons wonen. Ze gaan super goed met elkaar, wat is dit genieten. Ze spelen en liggen bij elkaar. Badu wordt ook opgeleid tot reddingshond. We gaan heel rustig en spelenderwijs met haar beginnen. Kleine korte oefeningen. We hebben geen haast. Naast het socialiseren wordt de ouderwetse basis gehoorzaamheid oefeningen geleerd. Kortom we zijn lekker bezig. Als we met Cato gaan trainen, gaat Badu mee om te kijken. Van al die indrukken pikt ze wat op. Badu is een ondernemende, oplettende en slimme schnauzer. Die graag wat wil doen. Dit is wat ik graag in een schnauzer zie. Dit heb ik ook met de fokker besproken en samen hebben we naar de juiste pup gezocht. Het grappige is dat wij zonder dat we het van elkaar wisten het pupje met het gele bandje hebben uit gekozen! Het is toch super gaaf als je met twee van deze prachtige zwarte middenslagen gaat trainen en op inzet mag gaan! We gaan ervoor!

Tot de volgende keer.
Anneke, Cato en Badu.

